

سُوْرَةُ یَسٍ فَکَلِمَةٌ هِیَ ثَلَاثٌ عِشْرُونَ اَیَّامًا وَخَمْسُونَ کُوْرَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به اسم الله رحمان رحیم

یَسَّ ۱ وَالْقُرْآنِ الْحَکِیْمِ ۲ اِنَّکَ لَیِّنَ الْمُرْسَلِیْنَ ۳ عَلٰی

یس * و القرآن^۱ الحکیم * یقیناً توئی از جمله * مرسلین * بر

(۱) "والله" یعنی قسم است به الله. یعنی الله شاهد است. پس قرآن شاهد است که یس ای محمد ﷺ توئی از رسولان من.

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ④ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑤ لِتُنذِرَ قَوْمًا

صراط مستقیم. * نازل شده عزیز رحیم * شوی منذر بقومی،

مَا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑥ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ

که نشد انذار^۱ آباء آنها پس هستند غافلان * یقیناً حق شد قول

عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ

بر اکثر آنها، پس آنها نمی‌آرند ایمان * یقیناً گذاشتیم بر گردن هایشان

(۱) نشد انذار: داده نشد اخطار از عقوبت، ترسانیده نشد

أَغْلَا فِيهِ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ^۸ وَجَعَلْنَا مِنْ

غلیده ها، آنست تا ذقن هایشان پس هستند مقمحون^۱ * و ساختیم در

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

بین دستهای آنها سد و در خلف آنها سد، انداختیم غشاء بر آنها

فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ^۹ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ

پس هستند بدون بصیرت * و سواست بر آنها اگر باشی نذیر آنها را یا نباشی

(۱) مقمحون: مانند حیوانیکه با غلیده کشانیده میشود، سروگردن خود را حرکت داده نمیتواند و چشمانش بیک سمت مانده.

تَنْذِرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ

نذیر آنهارا نمیآورند ایمان * میشوی منذر آنرا که شدتابع ذکر^۱ و میترسد

الرَّحْمَنِ بِالْغَيْبِ ۳ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۱۱ إِنَّا نَحْنُ

از رحمان غائبانه. بده بشارتش از مغفرت و اجر کریم * یقیناً ما

نَحْنُ الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۷ وَكُلَّ شَيْءٍ

دهیم حیات بمرده و نویسیم آنچه اقدام کنند و آثار آنهارا. و کل شیء

(۱) ذکر: قرآن

أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ^{۱۲} وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابِ

احصائیه کردیم آنرا در دفتر مبین^۱ * و بزنی برایشان مثالی اصحاب

الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ^{۱۳} إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ

قریه ئی. وقتی آمد به آن مرسلین * وقتی ارسال کردیم برایشان دو نفر

فَكَذَّبُوهُمَا فَعَبَّوْا وَنَالُوا الْمُرْسَلِينَ^{۱۴} فإِنَّا لَنَنظُرُنَّ

کردند تکذیب آنها را باز تقویه کردیم باسوم و گفتند مائیم بشما مرسلین * گفتند

(۱) همه چیز از خود اثر میگذارد چنانچه حوادث میلیونها سال قبل امروز قابل مشاهده میباشد.

مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا إِنْ

نیستید شما الا بشر مثل ما و نکرده نازل رحمان کدام شیء، نیستید

أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

شما الا تکذیب کنندگان^۱ * گفتند رب ما دارد علم مائیم بر شما مرسلین *

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطِيرُنَا بِكُمْ لَعْنًا

و نیست بر ما الا ابلاغ مبین * گفتند داریم شگونی بر شما، اگر ندهید

(۱) یعنی دروغ گویان

تَنْتَهُوا النَّزْجُمَاتِكُمْ وَ لِيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸﴾ قَالُوا

انتهاء میکنیم رجم شمارا و میکند مس بشما از ما عذاب الیم * گفتند

طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَإِنِ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۱۹﴾

شگون شماست بر شما. همینکه ذکر شد بشما؟ نه! شما هستید قوم مُسْرِف *
شگون شماست بر شما. همینکه ذکر شد بشما؟ نه! شما هستید قوم مُسْرِف *

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا

و آمد از جای دور مدینه^۱ مردی شتابان گفت یا قومم شوید تابع

(۱) مدینه: شهر